

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 30.11.2016
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

LIITE

ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta

{SWD(2016) 399 final}
{SWD(2016) 401 final}
{SWD(2016) 402 final}
{SWD(2016) 403 final}
{SWD(2016) 404 final}
{SWD(2016) 405 final}
{SWD(2016) 406 final}

LIITE

1. Muutetaan liitteet IV ja V seuraavasti:

- a) Korvataan liitteessä IV oleva alaviite 3 seuraavasti: ”(3) Sovelletaan, jos energiansäästöt lasketaan suhteessa primäärienergian kulutukseen käyttäen energian loppukulutukseen perustuvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa. Kilowattitunteina mitatun sähkönsäästön osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa oletuskerrointa 2,0. Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaista kerrointa, jos ne pystyvät perustelemaan sen.”.
- b) Korvataan liite V seuraavasti:

”Liite V

Yhteiset menetelmät ja periaatteet, joiden mukaisesti lasketaan 7 artiklan 1 ja 2 kohdan, 7 a ja 7 b artiklan ja 20 artiklan 6 kohdan mukaisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien tai muiden politiikkatoimien vaikuttavuus

1. Menetelmät, joiden mukaisesti lasketaan muista kuin verotustoimenpiteistä johtuvat energiansäästöt 7 artiklan 1 ja 2 kohdan, 7 a ja 7 b artiklan sekä 20 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi.

Velvoitetut, osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet taikka täytäntöönpanevat viranomaiset voivat käyttää yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä energiansäästöjen laskemiseksi:

- a) oletetut säästöt, vastaavien kohteiden aiempien, riippumattomasti valvottujen energiaparannusten tulosten perusteella. Lähestymistavasta käytetään yleisnimitystä ”ex-ante” (ennakkoon);
- b) mitatut säästöt, jolloin toimenpiteen tai toimenpidepaketin toteuttamisella saatavat säästöt määritetään mittaamalla energian käytön todellinen vähentyminen, ottaen asianmukaisesti huomioon sellaiset kulutukseen mahdollisesti vaikuttavat tekijät kuin säästön lisäisyys, käyttöaste, tuotantotasot ja säätila. Lähestymistavasta käytetään yleisnimitystä ”ex-post” (jälkikäteen).
- c) laskennalliset säästöt, jolloin käytetään teknisiä arvioita säästöistä. Tätä toimintatapaa voidaan käyttää ainoastaan, jos perusteltujen mittaustietojen saaminen tietystä laitoksesta on vaikeaa tai suhteettoman kallista, esim. jos vaihdetaan kompressori tai sähkömoottori, jolla on eri kWh-luokka kuin sillä, jonka säästöt on mitattu riippumattomasti, tai jos arviot toteutetaan kansallisesti vahvistettujen menetelmien ja viitearvojen pohjalta sellaisten pätevien tai akkreditoitujen asiantuntijoiden toimesta, jotka ovat riippumattomia asiaankuuluvista velvoitetuista, osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista;
- d) kyselyjen perusteella kartoitetut säästöt, jolloin määritetään kuluttajien reaktiot neuvontaan, tiedotuskampanjoihin, energiamerkintä- tai sertifiointijärjestelmiin taikka älykkäisiin mittausjärjestelmiin. Tätä toimintatapaa voidaan käyttää ainoastaan sellaisten säästöjen osalta, jotka ovat seurausta muutoksista kuluttajien käyttäytymisessä. Sitä ei saa käyttää, jos säästöt johtuvat fyysisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

2. Määritettäessä energiatehokkuustoimenpidettä koskevia energiansäästöjä 7 artiklan 1 ja 2 kohdan, 7 a ja 7 b artiklan sekä 20 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi sovelletaan seuraavia periaatteita:
- a) säästöjen on oltava lisäsäästöjä niihin nähden, jotka olisivat syntyneet joka tapauksessa ilman velvoitettujen, osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolien taikka täytäntöönpanevien viranomaisten toimia. Sen määrittämiseksi, mitä säästöjä voidaan pitää lisäsäästöinä, jäsenvaltioiden on vahvistettava perustaso, joka kuvaa, miten energian kulutus kehittyisi ilman kyseistä politiikkatoimea. Perustasossa on otettava huomioon ainakin seuraavat tekijät: energiankulutuksen suuntaukset, muutokset kuluttajien käyttäytymisessä, teknologian edistyminen ja muiden kansallisella ja EU:n tasolla toteutettujen toimenpiteiden aiheuttamat muutokset;
 - b) unionin pakottavan lainsäädännön täytäntöönpanosta johtuvia säästöjä pidetään säästöinä, jotka olisivat syntyneet joka tapauksessa ilman velvoitettujen, osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolten ja/tai täytäntöönpanoviranomaisten toimintaa, eikä niitä sen vuoksi voida ilmoittaa 7 artiklan 1 kohdan nojalla, lukuun ottamatta säästöjä, jotka liittyvät olemassa olevien rakennusten peruskorjaukseen, edellyttäen että 3 kohdan h alakohdassa tarkoitettu olennaisuutta koskeva vaatimus täyttyy;
 - c) säästöiksi voidaan laskea ainoastaan ne osuudet säästöistä, jotka ylittävät seuraavat tasot:
 - i) uusia henkilöautoja ja uusia kevyitä kuljetusajoneuvoja koskevat unionin päästönormit, jotka johtuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 510/2011² täytäntöönpanosta;
 - ii) unionin vaatimukset, jotka koskevat tiettyjen energiaan liittyvien tuotteiden poistamista markkinoilta direktiivin 2009/125/EY mukaisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamisen johdosta;
 - d) sellainen politiikka sallitaan, jolla tähdätään tuotteiden, laitteiden, rakennusten ja rakennuselementtien, prosessien tai markkinoiden energiatehokkuuden parantamiseen;
 - e) tehokkaampien tuotteiden ja ajoneuvojen käyttöönottoa vauhdittavan politiikan osalta voidaan ilmoittaa täysimääräiset säästöt, kunhan osoitetaan, että tämä käyttöönotto tapahtuu ennen tuotteen tai ajoneuvon odotetun keskimääräisen käyttöiän päättymistä tai ennen kuin tuote tai ajoneuvo tavanomaisesti korvattaisiin ja että säästöt ilmoitetaan vain siihen asti, kun korvattavan tuotteen tai ajoneuvon odotettu keskimääräinen käyttöikä päättyy;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 443/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 510/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 145, 31.5.2011, s. 1).

- f) edistäessään energiatehokkuustoimenpiteiden käyttöönottoa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotteiden, palvelujen ja toimenpiteiden käyttöönoton laatumormeista pidetään kiinni tai että tällaisia normeja otetaan käyttöön, jos niitä ei ole;
 - g) alueiden välisten sääolosuhteiden erojen huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat päättää mukauttaa säästöt tiettyyn vakioarvoon tai hyväksyä erilaisia energiasäästöjä alueiden välisten lämpötilavaihtelujen mukaisesti;
 - h) energiasäästöjen laskennassa on otettava huomioon toimenpiteiden elinkaari. Tämä voidaan tehdä laskemalla kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt sen soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat valita toisen menetelmän, jolla arvioidaan päästävän vähintään samaan säästöjen kokonaismäärään. Käyttäessään muita menetelmiä jäsenvaltioiden on varmistettava, että näitä muita menetelmiä käyttäen laskettu energiasäästöjen kokonaismäärä ei ylitä sitä energiasäästöjen määrää, joka olisi saatu tulokseksi laskemalla yhteen kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana. Jäsenvaltioiden on kuvailtava yksityiskohtaisesti energiaunionin hallintaa koskevaan aloitteeseen kuuluvissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, mitä muita menetelmiä ne ovat käyttäneet ja mihin toimiin on ryhdytty sen varmistamiseksi, että tätä sitovaa vaatimusta noudatetaan.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 7 b artiklan ja 20 artiklan 6 kohdan nojalla toteutettuja politiikkatoimia koskevat seuraavat vaatimukset täyttyvät:
- a) politiikkatoimilla ja yksittäisillä toimilla saadaan aikaan todennettavia energiasäästöjä loppukäytössä;
 - b) tapauksen mukaan kunkin osallistuvan osapuolen, toimeksi saaneen osapuolen tai täytäntöönpanevan viranomaisen vastuu on määriteltävä selvästi;
 - c) energiasäästöt, jotka saavutetaan tai on määrä saavuttaa, on määritelty avoimesti;
 - d) vaadittujen tai politiikkatoimella saavutettavien energiasäästöjen määrä ilmaistaan joko energian loppukulutuksena tai primäärienergian kulutuksena liitteessä IV säädettyjä muuntokertoimia käyttäen;
 - e) toimeksi saaneiden osapuolten, osallistuvien osapuolten ja täytäntöönpanevien viranomaisten saavuttamista energiasäästöistä laaditaan vuotuinen raportti, joka asetetaan julkisesti saataville, samoin kuin tiedot energiasäästöjen vuotuisista suuntauksista;
 - f) tuloksia seurataan ja asianmukaisia toimenpiteitä toteutetaan, jos edistyminen ei ole tyydyttävää;
 - g) yksittäisellä toimella saavutettuja säästöjä ei saa ilmoittaa useampi kuin yksi osapuoli;

- h) osoitetaan, että osallistuvan tai toimeksi saaneen osapuolen taikka täytäntöönpanevan viranomaisen toiminta on aiheuttanut ilmoitetut säästöt.

Direktiivin 7 artiklan 2 kohdan e alakohdan nojalla toteutettujen politiikkatoimien osalta jäsenvaltiot voivat käyttää direktiivin 2010/31/EU nojalla vahvistettua laskentamenetelmää, kunhan tämä on tämän direktiivin 7 artiklan ja tämän liitteen vaatimusten mukaista.

4. Määritettäessä 7 b artiklan nojalla käyttöön otetuilla verotukseen liittyvillä politiikkatoimilla saavutettuja energiansäästöjä on sovellettava seuraavia periaatteita:

- a) huomioon otetaan vain sellaisilla verotustoimenpiteillä saavutetut energiansäästöt, jotka ylittävät neuvoston direktiivissä 2003/96/EY³ tai neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁴ vaaditut polttoaineverojen vähimmäistasot;
- b) (energia)verotustoimenpiteiden vaikutuksen laskemiseen käytettyjen hintajoustojen on edustettava energian kysynnän reagoivuutta hinnan muutoksiin, ja ne on arvioitava tuoreiden ja edustavien virallisten tietolähteiden perusteella;
- c) energiansäästöt, jotka saavutetaan asiaan liittyvillä veropoliittisilla välineillä, mukaan lukien verokannustimet tai maksut rahastoon, on laskettava erikseen.

5. Menetelmän ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on energiaunionin hallintaa koskevan tulevan lainsäädäntöehdotuksen mukaisesti ilmoitettava komissiolle ehdottamansa yksityiskohtainen menetelmä, jota ne aikovat soveltaa 7 a ja 7 b artiklassa ja 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien ja vaihtoehtoisten toimenpiteiden toimintaan. Veroja lukuun ottamatta ilmoituksessa on selvitettävä yksityiskohtaisesti

- a) energiansäästövaatimuksen taso tai odotetut säästöt koko kaudelta 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 väliseltä ajalta;
- b) velvoitetut, osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet tai täytäntöönpanevat viranomaiset;
- c) kohdealat;
- d) politiikkatoimet ja politiikkatoimeen liittyvät yksittäiset toimet, mukaan luettuna säästöjen odotettu kumulatiivinen kokonaismäärä kutakin toimea kohti;
- e) velvoitekauden kesto energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien osalta;
- f) politiikkatoimeen liittyvät toimet;

³ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁴ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

- g) laskentamenetelmä, myös se, miten lisäisyys ja vaikutuksellisuus määritetään ja mitä menetelmiä ja viitearvoja käytetään oletettuja tai laskennallisia säästöjä varten;
- h) toimenpiteiden elinikä ja eliniän laskentatapa tai se, mihin se perustuu;
- i) jäsenvaltion sisäisten sääolosuhteiden erojen käsittelytapa;
- j) 7 a ja 7 b artiklan nojalla toteutettuja toimia koskevat seuranta- ja todentamismenettelyt ja se, miten niiden riippumattomuus velvoitetuista, osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista varmistetaan;
- k) verojen osalta ilmoituksessa on selvitettävä yksityiskohtaisesti
 - i) kohdealat ja veronmaksajaryhmä;
 - ii) täytäntöönpaneva viranomainen;
 - iii) odotetut säästöt;
 - iv) verotoimenpiteen kesto; ja
 - v) laskentamenetelmä, myös käytetyt hintajoustot ja miten ne on määritetty.”.

2. Muutetaan liite VII seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Kaasun todelliseen kulutukseen perustuvaa laskutusta ja laskutustietoja koskevat vähimmäisvaatimukset”;

b) Lisätään liite VII a seuraavasti:

”Liite VII a

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän veden todelliseen kulutukseen perustuvia laskutus- ja kulutustietoja koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Todelliseen kulutukseen perustuva laskutus

Jotta loppukäyttäjät voivat säännellä omaa energiankulutustaan, laskutuksen on tapahduttava todellisen kulutuksen perusteella vähintään kerran vuodessa.

2. Laskutus- tai kulutustietojen vähimmäistiheys

Jos etäluettavat mittarit tai kustannusten jakolaitteet on asennettu, todelliseen kulutukseen perustuvat laskutus- tai kulutustiedot on [Please insert herethe entry into force] lähtien asetettava saataville vähintään neljännesvuosittain, jos sitä pyydetään tai jos loppukäyttäjät ovat valinneet sähköisen laskutuksen, taikka muutoin kaksi kertaa vuodessa.

Jos etäluettavat mittarit tai kustannusten jakolaitteet on asennettu, laskutus- tai kulutustiedot on 1 päivästä tammikuuta 2022 lähtien asetettava saataville vähintään kuukausittain. Lämmitys ja jäähdytys voidaan vapauttaa tästä lämmitys-/jäähdytyskausien ulkopuolella.

3. Todelliseen kulutukseen perustuvaan laskuun sisältyvät vähimmäistiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa tai niiden mukana asetetaan loppukäyttäjien saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:

- a) voimassa olevat energian tosiasialliset hinnat ja todellinen kulutus;

- b) tiedot käytetystä polttoainesekoituksesta, mukaan luettuna loppukäyttäjille, jotka käyttävät kaukolämmitystä tai -jäähdytystä;
- c) loppukäyttäjän nykyisen energiankulutuksen ja edellisen vuoden saman kauden kulutuksen vertailu graafisessa muodossa, ilmaston mukaan korjattuina lämmityksen ja jäähdytyksen osalta;
- d) sellaisten kuluttajajärjestöjen, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien internetsivustojen osoitteet, joilta voi saada tietoa saatavilla olevista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, vertailukelpoisista loppukäyttäjäprofiileista ja energiaa käyttävien laitteiden objektiivisista teknisistä eritelmistä.

Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa, niiden mukana tai niihin merkittyinä asetetaan loppukäyttäjän saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla vertailut saman käyttäjäluokan loppukäyttäjän keskimääräisen normalisoidun tai vertailukäyttäjän kanssa.”.